

KONSTRUNDAN I NORDINGRÅ

Pingst 30-31 maj

Det är nästan som att åka på konstrunda på Österlen, att komma till konstnärerna i Nordingrå, som för andra året i rad har öppnat sina ateljéer för pingsthelgens konstbesökare. Solen skiner och förutom alla gallerier och ateljéer som ska besökas kan man fika och äta lunch på de säsongsöppnade matställena. Birgit Dahlgren på Kiörningsgården är den som initierat konstrundan och hon har många berättelser om alla de konstnärer som genom tiderna sökt sig till Nordingrå under sommarhalvåret, för att måla landskapet med det rätta ljuset. Prins Eugen var en av de första och Mannaminnes Anders Åbergs pappa Pelle Åberg en i raden av de mer kända konstnärerna.

Redan tidigt på pingstaftons förmiddag är det en lång rad bilar på den snitslade banan, som arrangörerna markerat på kartan med ett rött sjömärke vid varje konststopp. Bland alla somriga akvareller, silversmidan, lädervaror och utsikter i olja finns det mycket att välvilligt beundra, något att förfasa sig över och ett och annat att tycka extra mycket om.

På Järnsta café, som är konstrundans nav, är det inte utan att man hajar till och med skräckblandad förtjusning faller i trans vid den skimrande väggen med lådor för 43 skalbaggar i varierande storlekar och former, alla i glänsande metallicfärger och med finurliga konstruktioner i spik och skruv. Det är skulptören, som bor i Noraström, Erik Olof, som gjort dem i trä och metall. I presentationsbladet skriver han att detta är en "hyllning till de minsta" till "skalbaggen som strävar på med sitt..., oberörd av globala finanskriser och Paris Hiltons underbyxor... ". Vill man se mer av Erik Olofs häftiga skalbaggsvägg så kan man åka till Wij Trädgårdar utanför Ockelbo i sommar.

En trappa upp i caféet visar Christer Carlstedt sina fantastiska torrnålsetsningar, laveringar och maskrosinstallationer. De solgula maskrosblommorna mot de gråsvarta skiftningarna av skog, himmel och jord är verkligen överjordiska. Att även en utblommad maskros kan vara så fin i rätt miljö visste jag inte. I katalogen från Christers utställning på Sundsvalls museum i våras har Jan Wolf-Watz skrivit dikter till Christers bilder och Jan K Persson ett förord där Christer beskrivs som en zenbuddistisk munk som med inåtvända, slutna ögon begrundar naturen. Just precis så kan man uppfatta Christers arbeten, sparsmakat och utsökt. Det är f ö en skrift som fått alldeles för lite uppmärksamhet!

Nästa stopp för min del är hos Annikka och Mikael Arvidsson i Mälardalen. Där är det Mikael's emaljer med älg, björn och medhavd matsäck på skogsutflykt som hejdar steget. Ett lätt snöfall och soldis ger en känsla av norrländsk vårvinter. Det är poetiskt, drömskt och påminner på något vis om Pelle Molins Ådalens poesi.

Med på min inprickade konstbana finns också Dag Wallins ateljé i Salsåker. Även han arbetar i emalj men använder kraftigare uttryck och färger än Mikael Arvidsson. En halvmeterhög varelse möter försynt betraktarens blick och ser ut att tyst tassa längs väggarna. "Över-tid" heter den. Oljemålningen "Utmaning" ser ut att föreställa ett par i en hård omfamning, eller kanske brottas de - människan i sjömanskostym mot en luden gorilla. Målningen "Far-vatten" ser också ut att föreställa en människas kamp. Men denna gång om att vara barn eller att ha påtagit sig en papparoll. Hela tiden med kvinnor som omgivande vatten och betraktare.

På Österlen har man förstås ett rejält försprång med sina tjugo år i branschen men med facit i hand verkar det som om även arrangörerna av årets konstrunda i Nordingrå kan vara nöjda, både publikt och ekonomiskt. Det blev med andra ord en god årgång!

Text: Karin Lundquist

Foto: Jonas Lundquist

2009-06-08